

ПРО АБСОЛЮТНУ ЕКСПОНЕНЦІАЛЬНУ СТІЙКІСТЬ РОЗВ'ЯЗКІВ СИСТЕМ ЛІНІЙНИХ ПАРАБОЛІЧНИХ ДИФЕРЕНЦІАЛЬНИХ РІВНЯНЬ З ОДНИМ ЗАГАЮВАННЯМ

В. П. Кушнір

*Укр. ун-т водн. госп-ва та природокористування
Україна, 33000, Рівне, вул. Соборна, 11*

We consider a necessary condition for absolute exponential stability of a system of linear parabolic differential equations with one delay.

Розглядається виконання необхідної умови абсолютної експоненціальної стійкості систем лінійних параболічних диференціальних рівнянь з одним загалюванням.

Стійкість розв'язків звичайних диференціальних рівнянь і систем рівнянь із загалюваннями вивчена достатньо повно (див., наприклад, [1–10]). Аналогічне питання для рівнянь з частинними похідними вивчено в меншій мірі. Це обумовлено труднощами технічного характеру, висвітленими в [10].

У роботах [11, 12] отримано необхідні і достатні умови абсолютної експоненціальної стійкості за різними парами норм розв'язків лінійних параболічних рівнянь із загалюваннями. Метою даної статті є дослідження абсолютної експоненціальної стійкості розв'язків лінійних параболічних систем диференціальних рівнянь з одним загалюванням.

Розглянемо мішану задачу для рівняння теплопровідності із загалюванням

$$\begin{aligned} \frac{\partial U(x, t)}{\partial t} &= A \frac{\partial^2 U(x, t)}{\partial x^2} + B \frac{\partial^2 U(x, t - \tau)}{\partial x^2}, \quad t > 0, x \in [0, \pi], \\ U(x, t) &= \Phi(x, t), \quad (x, t) \in [0, \pi] \times [-\tau, 0], \\ U(0, t) &= U(\pi, t) = O, \quad t \geq -\tau, \end{aligned} \quad (1)$$

де A і B — сталі дійсні квадратні матриці n -го порядку, причому A — додатно визначена, $U(x, t)$, $\Phi(x, t)$ — вектори-стовпці n -го порядку, O — нульовий вектор, $\tau = \text{const} \geq 0$. Для $\Phi(x, t)$ припускається існування неперервних частинних похідних Φ''_{xx} та Φ'''_{xxt} .

Нехай розв'язок задачі (1) існує і при кожному t є вектором з елементами із $L_2(0, \pi)$. Його можна шукати методом Фур'є у вигляді

$$U(x, t) = \sum_{k=1}^{\infty} \sin kx T_k(t), \quad (2)$$

де вектори $T_k(t)$ — розв'язки звичайних диференціальних рівнянь із загалюванням

$$T'_k(t) + k^2 A T_k(t) + k^2 B T_k(t - \tau) = O, \quad t > 0, k \in \mathbb{N}, \quad (3)$$

які задовольняють початкові умови

$$T_k(t) = \Psi_k(t) = \frac{2}{\pi} \int_0^{\pi} \sin kx \Phi(x, t) dx, \quad t \in [-\tau, 0].$$

Рівнянням (3) відповідають характеристичні квазіполіноми

$$h_k(s) = \det \left(sI + k^2 A + k^2 e^{-\tau s} B \right), \quad s \in \mathbb{C}, \quad k \in \mathbb{N}.$$

Зауважимо, що для абсолютної експоненціальної стійкості розв'язків задачі (1) необхідно, щоб існувало таке $\varepsilon > 0$, що при всіх $k \in \mathbb{N}$

$$\{s, h_k(s) = 0\} \subset \{\lambda, \operatorname{Re} \lambda < -\varepsilon\}. \quad (4)$$

Нижче наводиться достатня умова виконання (4).

Теорема. *Якщо*

$$\bigcup_{|z|=1} \sigma(A + zB) \subset \{\lambda, \operatorname{Re} \lambda > 0\}, \quad (5)$$

то існує таке $\varepsilon > 0$, що $\{s: h_k(s) = 0\} \subset \{\lambda: \operatorname{Re} \lambda < -\varepsilon\}$ при $k \in \mathbb{N}$.

Доведення. Нехай виконується (5). Оскільки при $|z| = 1$ множина $\sigma(A + zB)$ компактна і відображення $z \rightarrow \sigma(A + zB)$ є неперервним, то $\bigcup_{|z|=1} \sigma(A + zB)$ є компактною множиною, зокрема замкненою. Тому з (5) випливає

$$\overline{\bigcup_{|z|=1} \sigma(A + zB)} \subset \{\lambda, \operatorname{Re} \lambda > 0\}. \quad (6)$$

У статті [7] доведено, що якщо виконується (6), то

$$\overline{\bigcup_{|z|\leq 1} \sigma(A + zB)} \subset \{\lambda, \operatorname{Re} \lambda > 0\}.$$

Множина $\bigcup_{|z|\leq 1} \sigma(A + zB)$ — компактна, як і $\bigcup_{|z|=1} \sigma(A + zB)$. Тому існує спрямлюваний контур L , що охоплює множину $\bigcup_{|z|\leq 1} \sigma(-A - zB)$, але не перетинається з нею, і повністю лежить у лівій півплощині $\{\lambda, \operatorname{Re} \lambda < 0\}$.

Позначимо через G область, яку обмежує контур L , $G^c = \mathbb{C} \setminus G$ — її доповнення у \mathbb{C} .

Доведемо, що оператор-функція $(\lambda I + A + zB)^{-1}$ обмежена при $\lambda \in G^c$, $|z| \leq 1$.

Справді, оператор-функція $(\lambda I + A + zB)^{-1}$ неперервна за сукупністю змінних (λ, z) на замкненій множині $L \times K$, де $K = \{z \in \mathbb{C}, |z| \leq 1\}$. Тому вона обмежена на ній:

$$\sup_{\lambda \in L, z \in K} \|(\lambda I + A + zB)^{-1}\| = M_1 < +\infty,$$

де $\|A\|$ — операторна норма матриці A у просторі квадратних матриць n -го порядку. Аналогічно $(\lambda I + A + zB)^{-1}$ обмежена на множині $\{(\lambda, z) \in G^c \times K, \rho(\lambda, G) \leq 1\}$, де $\rho(\lambda, G) = \inf_{\mu \in G} |\lambda - \mu|$.

Якщо ж $\rho(\lambda, G) > 1$, то при $|z| \leq 1$

$$\|(\lambda I + A + zB)^{-1}\| = \left\| \int_L \frac{1}{\lambda - \mu} (\mu I + A + zB)^{-1} d\mu \right\| \leq M_1 \int_L |d\mu|.$$

Отже, існує таке $M > 0$, що для всіх $\lambda \in G^c, z \in K$

$$\|(\lambda I + A + zB)^{-1}\| \leq M.$$

Тепер доведемо, що при $\delta = 1/M$ для будь-якого оператора X , який віддалений за нормою від множини операторів $\{-A - zB, z \in K\}$ менше, ніж на δ , $\sigma(X) \subset G$. При таких X, z і $\lambda \in G^c$

$$\begin{aligned} \lambda I - X &= \lambda I + A + zB - (A + zB + X) = \\ &= (\lambda I + A + zB)(I - (\lambda I + A + zB)^{-1}(A + zB + X)). \end{aligned}$$

Але $\lambda I + A + zB$ — оборотний і $I - (\lambda I + A + zB)^{-1}(A + zB + X)$ також, тому що

$$\|(\lambda I + A + zB)^{-1}(A + zB + X)\| < \delta M = 1.$$

Отже, $\sigma(X) \subset G$.

Позначимо $\varepsilon = \min \left\{ \frac{1}{\tau} \ln \left(\frac{\delta}{\|B\|} + 1 \right), \inf_{\mu \in L} (-\operatorname{Re} \mu) \right\}$.

Якщо $s \in \{\lambda, \operatorname{Re} \lambda > -\varepsilon\}$, то знайдеться таке $z \in K$, що оператор $-A - e^{-\tau s} B$ віддалений від $-A - zB$ менше, ніж на δ , і його спектр, згідно з доведеним вище, лежить в області G . Тому s не є власним числом матриці $-A - e^{-\tau s} B$ і $\det(sI + A + e^{-\tau s} B) \neq 0$.

Але для $s \in \{\lambda, \operatorname{Re} \lambda > -\varepsilon\}$ при всіх $k \in \mathbb{N}$ також і $\frac{s}{k^2} \in \{\lambda, \operatorname{Re} \lambda > -\varepsilon\}$, тому аналогічно $\det\left(\frac{s}{k^2} I + A + e^{-\tau s} B\right) \neq 0$.

Теорему доведено.

Зауваження 1. В одновимірному випадку умова (4) еквівалентна співвідношенню $|B| < A$, що є необхідним і достатнім для абсолютної експоненціальної стійкості розв'язків задачі (1).

Зауваження 2. В задачі (1) відрізок $[0, \pi]$ лінійною заміною можна перетворити у будь-який інший відрізок.

1. Белман Р, Кук К. Дифференциально-разностные уравнения. — М.: Мир, 1967.— 548 с.
2. Эльсгольц Л. Э., Норкин С. Б. Введение в теорию дифференциальных уравнений с отклоняющимся аргументом. — М.: Наука, 1971. — 296 с.

3. Животовский Л. А. Абсолютная устойчивость решений дифференциальных уравнений с несколькими запаздываниями // Тр. сем. по теории дифференц. уравнений с отклоняющимся аргументом. — 1969. — № 7. — С. 219–292.
4. Репин Ю. М. Об условиях устойчивости систем линейных дифференциальных уравнений при любых запаздываниях // Уч. зап. Урал. ун-та. — 1960. — 23. — С. 31–34.
5. Слюсарчук В. Е. Абсолютная экспоненциальная устойчивость линейных дифференциальных уравнений нейтрального типа в банаховом пространстве // Дифференц. уравнения. — 1980. — 16, № 3. — С. 462–469.
6. Слюсарчук В. Е. Необходимые и достаточные условия абсолютной экспоненциальной устойчивости решений линейных скалярных дифференциальных уравнений нейтрального типа // Проблемы современной теории периодических движений. — 1982. — № 6. — С. 19–24.
7. Слюсарчук В. Е. Достаточные условия абсолютной асимптотической устойчивости линейных дифференциальных уравнений в банаховом пространстве с несколькими запаздываниями // Мат. заметки. — 1975. — 17, № 6. — С. 919–923.
8. Слюсарчук В. Е. Абсолютная асимптотическая устойчивость линейных дифференциальных уравнений с бесконечным числом запаздываний в банаховом пространстве // Дифференц. уравнения. — 1976. — 12, № 5. — С. 840–847.
9. Слюсарчук В. Е. Необходимые и достаточные условия абсолютной экспоненциальной устойчивости решений дифференциальных уравнений запаздывающего и нейтрального типов // Докл. АН УССР. Сер. А. — 1983. — № 12. — С. 17–19.
10. Хенри Д. Геометрическая теория полулинейных параболических уравнений. — М.: Мир, 1985. — 376 с.
11. Кушнір В. П. Про стабілізацію розв'язків лінійних параболических диференціальних рівнянь із загалюваннями // Інтегральні перетворення та їх застосування до крайових задач. — 1997. — Вип. 15. — С. 111–119.
12. Кушнір В. П. Про стабілізацію розв'язків диференціальних рівнянь із частинними похідними з загалюваннями // Крайові задачі для диференціальних рівнянь. — 1998. — Вип. 1. — С. 116–125.

Одержано 08.07.2002